

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře, předsedkyně senátu Mgr. Jaroslava Novotná jako samosoudce, rozhodl v právní věci žalobce [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci] proti žalované [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci], o bezplatné odstranění vad díla,

takto:

- I. Žalovaný je povinen bezplatně odstranit vady dodávky a montáže keramických obkladů a dlažeb v 8 ks sociálních zařízení v rodinném domě žalobce v obci [adresa] spočívající ve vydrolování spárování dlažby a uvolňování dlažby, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci k rukám právního zástupce [anonymizováno] [jméno] [příjmení] náklady řízení ve výši 40.446 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen nahradit státu na účet Okresního soudu v Táboře náklady řízení ve výši 17.497 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou ze dne [datum] domáhal, aby žalovanému byla uložena povinnost bezplatně odstranit vady dodávky a montáže keramických obkladů tak, jak je konkretizováno ve výroku I. tohoto rozsudku s odůvodněním, že dodávku a montáž keramických obkladů žalovaný provedl pro žalobce na základě smlouvy o dílo [číslo] ze dne [datum] uzavřené podle § 536 a násl. obchod. zákoníku. Dne [datum] došlo k převzetí předmětu díla. V průběhu března 2009 telefonicky a následně dopisem ze dne [datum] písemně reklamoval žalobce vady díla spočívající ve vydrolování spár a uvolňování dlažby ve všech 8 sociálních zařízeních v objektu a uplatnil nárok na bezplatné odstranění vady. Dopisem ze dne [datum] žalovaný sdělil, že reklamaci neuznává s tím, že podklad pod dlažbou vykazuje pohyb, a proto dochází k poruchám dlažby. Žalobce má však za to, že jsou splněny podmínky pro to, aby jeho reklamaci bylo vyhověno.

Rozsudkem ze dne 06.10.2010 č.j. 11 C 609/2009 – 73 okresní soud žalobě vyhověl, když dospěl k závěru, že žalovaný za vady díla odpovídá, neboť v řízení bylo prokázáno, že základní příčinou

vytčené vady je nesoudržnost lepidla a dlaždice (způsobené chybou technologického postupu) a dále pak pohyblivý podklad, na nějž byla dlažba položena, přičemž žalovaný neodmítl na žalobcem připravený podklady dlažbu položit, ačkoliv pohyb podkladu musel být, dle vyjádření znalce, při převzetí pracoviště patrný. K odvolání žalovaného Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře usnesením ze dne 27.01.2011 č.j. 15 Co 860/2010 – 96 rozsudek okresního soudu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, přičemž vyslovil závazný právní názor, dle kterého nestačí, že žalobce uplatnil vadu v rámci pětileté záruční doby, ale je třeba zkoumat, zda žalobce odpovědnost za vadu uplatnil bez zbytečného odkladu poté, kdy ji mohl při vynaložení odborné péče zjistit (§ 562 odst. 2 písm. c) obchod. zákoníku).

Po doplnění dokazování okresní soud ve věci znovu rozhodl rozsudkem ze dne 07.09.2011 č.j. 11 C 609/2009 – 150 tak, že žalobu zamítl. Dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by žalovaný dodal žalobci vědomě vadné dílo (§ 428 odst. 3 obchod. zákoníku), proto nastupuje režim § 562 odst. 2 písm. c) obchod. zákoníku a pokud žalobce vadu reklamoval až v březnu 2009, byla reklamáce opožděná, neboť nereklamoval bez zbytečného odkladu poté, kdy mohl vadu při vynaložení odborné péče zjistit. Rozsudkem ze dne 16.02.2012 č.j. 15 Co 871/2011 – 177 Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře rozsudek soudu I. stupně potvrdil.

K dovolání žalobce Nejvyšší soud ČR v Brně rozsudky soudů obou stupňů zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení, když dospěl k závěru, že dovolatel důvodně uplatnil dovolací důvod podle § 241a) odst. 2 písm. b) o.s.ř., neboť právní posouzení, týkající se podřazení právního vztahu mezi účastníky režimu obchodního zákoníku je neúplné a právní posouzení týkající se aplikace ustn. § 262 odst. 4 obchod. zákoníku je nesprávné. Odvolací soud měl již v době svého rozhodování k dispozici dostatečné skutečnosti, aby se námitkou žalobce, vznesenou v rámci odvolacího řízení, mohl zabývat a v rozhodování ji zohlednit.

Soud I. stupně se tedy opětovně v souladu se závazným právním názorem nejvyššího soudu zaměřil na to, podle které právní úpravy žalovaný nárok posoudit. Jak vyplývá z obsahu spisu (a upozorňuje na to i nejvyšší soud) sám žalobce se již v žalobě označil jménem, příjmením a bydlištěm, tedy jako fyzická osoba – nepodnikatel, ze žalobních tvrzení vyplývá, že dílo bylo prováděno v rodinném domě pana [celé jméno žalobce] v obci [obec], sám žalovaný ve svém vyjádření k reklamaci ze dne [datum] a posléze i v dalších vyjádřeních opakovaně učiněných v rámci řízení, hovoří o dílu provedeném v rodinném domě. Rovněž v protokolu o předání díla objednateli ze dne [datum] je zakázka označena jako dodávka a montáž keramických obkladů a dlažeb v rodinném domě [obec]. Z dalších listin, provedených jako důkaz v řízení, a to z rozhodnutí odboru výstavby a životního prostředí Městského úřadu Veselí nad Lužnicí o povolení změny stavby před jejím dokončením – prodloužení lhůty výstavby a z kolaudačního rozhodnutí téhož úřadu ze dne [datum] vyplývá, že stavební řízení se týkalo rodinného domu rodičů žalobce, kteří byli označeni i jako stavebníci. Z rozsáhlého dokazování provedeného v řízení dále je zřejmé, že penzion začal být využíván nejspíše v roce 2007, kolaudační rozhodnutí nabylo právní moci [datum].

V daném případě byla mezi účastníky uzavřena smlouva o dílo, přičemž mezi nimi došlo k volbě zákona podle § 262 odst. 2 obchod. zákoníku. Ze shora uvedeného je přitom zcela zřejmé, že v době uzavření smlouvy (která je přitom rozhodná pro posouzení použité právní úpravy) nevystupoval žalobce jako podnikatel, ale jako fyzická osoba. Za této situace je pak na místě použití ustn. § 262 odst. 4 obchod. zákoníku, na jehož znění se žalobce odvolává. Podle tohoto ustanovení ve vztazích podle § 261 nebo podřízených obchodnímu zákoníku dohodou podle odst. 1 § 262 se použijí, nevyplývá-li z tohoto zákona, nebo ze zvláštních právních předpisů něco jiného, ustanovení této části na obě strany; ustanovení občanského zákoníku nebo zvláštních právních předpisů o spotřebitelských smlouvách, adhézních smlouvách, zneužívajících klauzulích a jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele je však třeba použít vždy, je-li to ve prospěch smluvní strany, která není podnikatelem. Je tedy zřejmé, že pokud jde o reklamaci díla, je na místě ve vztahu k žalobci použít ustanovení občanského zákoníku, jehož znění je pro něho, jako nepodnikatele, příznivější. Podle § 649 obč. zákoníku účinného do 31.12.2013 práva z odpovědnosti za vady musí být

uplatněna u zhotovitele v záruční době; jinak práva zaniknou. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že občanský zákoník stanoví pouze jedinou podmínku pro uplatnění reklamace. Jestliže k předání díla došlo dne [datum], přičemž dle smlouvy o dílo byla dohodnuta záruční doba 5 let a žalobce vady reklamoval písemně u žalovaného dopisem ze dne [datum], reklamoval nepochybně včas. Odpovědnost žalovaného za vady díla byla zjištěna znaleckým posudkem znalce [celé jméno znalce], který spatřuje příčinu vady především ve špatném technologickém postupu pokládky dlažby. Jestliže tedy žalovaný za vady odpovídá a žalobce reklamoval včas, má pak jako objednatel díla právo požadovat v souladu s ustn. § 648 odst. 1 obč. zákoníku bezplatné odstranění vady. Z uvedených důvodů proto bylo žalobě vyhověno.

O nákladech řízení rozhodoval soud podle ustn. § 142 odst. 1 o.s.ř. v situaci, kdy žalobce byl v řízení zcela úspěšný, má proto právo na náhradu nákladů řízení před soudy všech stupňů. Náklad řízení představuje odměna advokáta v celkové částce 14.000 - Kč (11 úkonů právní služby po 1.000 - Kč dle § 9 odst. 1 ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/96 Sb. ve znění účinném do 30.12.2012 a 2 úkony právní služby po 1.500 - Kč dle § 9 odst. 1 ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/96 Sb. ve znění účinném od 01.01.2014), 13x paušální částka náhrady nákladů po 300 - Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb.), jízdné advokáta k jednáním soudu z Jindřichova Hadce do Tábora a zpět dne 08.03.2010, 27.09.2010, 18.01.2011, 07.02.2012 a 30.03.2015 v celkové částce 2.783 - Kč, náhrada za ztrátu času cestou k jednání v uvedených dnech v celkové částce 2.000 - Kč, 21 % DPH z uvedených částek ve výši 4.763 - Kč a zaplacený soudní poplatek 13.000 - Kč. Celkem tak náklady řízení přiznané žalobci činí 40.446 - Kč a jejich splatnost vyplývá z ustn. § 149 odst. 1 o.s.ř.

Podle ustn. § 148 odst. 1 o.s.ř. pak soud uložil žalovanému povinnost nahradit státu na účet Okresního soudu v Táboře náklady řízení, které představují náklady související s podáním znaleckého posudku v částce 14.617 - Kč (zbývající 2.000 - Kč zaplatil žalovaný jako zálohu na vypracování znaleckého [anonymizováno]), 2x účast znalce při jednání soudu po 1.260 - Kč pokaždé a svědecké svědkyně [příjmení] ve výši 360 - Kč. Celkem tak byly státu přiznány náklady ve výši 17.497 - Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích ve čtyřech vyhotoveních, prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný žádat o jeho soudní výkon.

Tábor 28. března 1959

Mgr. Jaroslava Novotná
předsedkyně senátu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 21. července 2015.